

TÖRÖLJÜK EL A DISZLÉPÉST

A minap egyik napilapban cikk jelent meg, mely szerint az eddig előírt díszlépést a rendőrségnél elszándékoznak törölni és helyette egy más magyaros jellegű díszlépést bevezetni. A rendőrség e kezdeményezése bennem őszinte örömet keltett és ezúton javasolom a honvédségen belül is a díszlépés eltörlését.

Mily indokok szólnak e mellett? A díszlépés, (szabályzataink szerint helyesen „Vigyázz-menet“) a régi monarchia hadseregének öröksége, melyet a Horthy-honvédség és az új demokratikus honvédség is átvett. Alapja a nagyfrigyesi katonai drill, melyet a német tornaiskola fejlesztett ki.

A díszlépés jelenlegi formájában nem esztétikus látvány. A merevség, erőlködés, a túlzott drill (súlykolás) tükörképét vetíti elénk. De a díszlépés sajátos volta miatt csak a legritkább esetekben lehet tökéletes látvány. A test, illetve a lábak szinte természetellenes mozgatása rendkívül sok gyakorlatot igényel, még a fiatal újonctól is. Az idősebb, koruknál fogva pedig már kevésbé ruganyos katonák pedig egyszerűen nem tudják helyesen végrehajtani.

Az E-alap szabályzatunk, mely a „Vigyázz“-menet végrehajtását szabályozza, azt mondja, hogy „a sugárzó erő és a katonás szép testtartás a lényeg“. Ez bizony a jelenlegi díszmenetnél sokszor nem mondható el. Aki figyelmesen végignézett egy díszmenetet és látta az eltorzult arcokat, alakokat, bizonyára egyetért velem e megállapításban. Különösen kifejezésre jut ez, amikor a díszlépés begyakorlására nem állott elég idő rendelkezésre, vagy pedig nem katonai jellegű alakulatok igyekeznek az ünnepély jelentőségét katonai szolgálatukból még megmaradt emlékeikből feleleveníteni. Ilyenkor a tárgyilagos szemlélőben inkább komikus, mint ünnepélyes gondolatok keletkeznek. De a díszmenet, még ha tökéletesen hajtják végre, kizárólag síma, elsőrendű menetvonalon érvényesül, buckás, földes úton, vagy akár füves területen már nem érvényesülhet.

A katonai kiképzésnek ezáltal a díszlépés gyakorlása egy igen sok időt elrabló ágazatává válik. Éppen természetellenes volta miatt sokat kell gyakorolni. Merem állítani, hogy sok helyen a nap egyik főfoglalkozása a „tagozott menet“, illetve „Vigyázz-menet“. Ez midőn a tényleges szolgálati időt minél inkább csökkenteni kell, aminek alapja a kiképzésre rendelkezésre álló idő legcélszerűbb, legracionálisabb kihasználása, igen indokoltnak látszik ennek az időtrabló „kiképzési ág“-nak eltörlése. Díszelgések, szemlék előtt a begyakorlás idejének oroslánrészét a díszmenet gyakorlása képezi.

Lélektani, nevelési szempontok is a díszlépés eltörlése mellett szólnak. A fegyelmezés, az ú. n. „strammság“, a sulykolás elavult módszerének tartom a díszlépést. Ellenkezőleg: az önként vállalt, belső meggyőződésből fakadó fegyelemre való nevelés éles ellentétben áll a lélekölő, elfásult, undort keltő kiképzési rendszerrel.

Szakítsunk tehát a múlt e csökevényével!

Tudom, hogy a díszlépés hívei azt kérdezik, mily módon hajtsuk végre a jövőben az elvonulást ünnepélyes alkalmakkor, mi jobbat tudunk a régi díszlépés helyett hozni?

E tekintetben véleményem szerint a síma, folyékony, természetes menet teljesen megfelel. Elegendőnek látszik a „Pihenj“-menetre szabályzataink által előírt mód. (E-alap 16. pont.) E szerint a karok természetesen mozognak, a fejet öntudatosan hordja, a mellet domborítsa ki a honvéd.

Tudom, hogy e kérdés felvetésével sok ellenvéleményre találok, de tudom azt is, hogy minden újítás — még a legészszzerűbbek is — mindenkor a legnagyobb ellenkezésre talált.

Dumbovich Emil

A MODERN TÜZÉRSÉG KIALAKULÁSA

I.

A megsabott terjedelem nem engedi meg a hosszabb történelmi visszatekintést, így a fejlődés vizsgálatában csak a II. század elejéig nyúljunk vissza. Nem lehet azonban elmulasztani három olyan kimagasló egyéniség kiemelését, akik a lövegeknek a harcmezőn való megjelenése óta (Crecy, 1346.) döntő befolyást gyakoroltak a tüzérség fejlődésére.

Az időrendi sorrendben első Gusztáv Adólf svéd király, a középkor egyik legnagyobb hadvezére és szervezője, aki felismerve a lövegek tüzeinek a harcra való döntő befolyását, az ürméreteket egységesítette, a lövegeket mozgékonyra tette, a gyalogsághoz kísérő lövegeket osztott be, a tüzérség zömét pedig a harc tartamára összefogta és első volt, aki a tüzet az ütközet alatt is vezette és azzal a harc kimenetelére befolyást gyakorolt.

A második Napoleon, aki állandó kötelékbe fogta össze tisztek parancsnoksága alatt, az addig különálló és menetelő, vonatcsapat által vontatott lövegeket a tüzér kezelőszemélyzettel. Ezzel megteremtette a legfontosabb harcászati és tűzvezetési tüzérköteléket, az üteget. Különválasztotta a seregtestek könnyű és a fővezérség közvetlen nehéz-tüzér egységeit, végül pedig lefektette a modern tűzvezetés alapjait azzal, hogy a tüzérséget összefogva, annak a tüzet összpontosította,